

Ontdek Salland

Vrijdag 22 t/m 29 december 2017

Accommodatie:

Imminkhoeve
Lemelerweg 41
8148 PB lemele

Deelnemers:

Pietje de Boer
Lina Worseling
Linda van Rooijen
Henk Hospers
Martin Kok

Begeleiding

Tilly Peters
Ron van Battum
Tjeerd Tolsma
Paula de Jong
Jack van Dalen

Vrijdag 22 december

Op kantoor was het verzamelen en voor het eerst officieel kennismaken van de reisbegeleiders onderling. We hadden en zijn, voor zover ik weet, tot op dat moment nog niet met elkaar mee op reis geweest. En we (her)kenden elkaar ook niet van bijeenkomsten of jaarfeesten.

Blijkt Ron een zeer slecht geheugen te hebben en dat Paula hem kent van een eerdere reis in Salland waar hij een bus moest omwisselen. Dat was hij allang vergeten en er was ook geen herkenning in deze herinnering. Er was zeker geen "OH JA" moment bij hem.

Omdat er twee vroeg waren, stelt Ron zich direct voor aan zijn medebegeleidster: Hoi Paula heb je er zin in, vakantie in Salland? Ik ben Tilly, komt er als reactie, en ja, weifelend door deze stomme fout, heb er wel zin in. Blijkbaar heeft Ron het reisdocument ook niet goed bestudeerd en de foto's van hen bekeken. En als dit wel zo was, dan had hij ze toch niet herkent op de zwart-wit foto's, hahaha.

Even later komt Paula gelukkig binnen en na introductie van Miranda, kunnen we elkaars handen schudden. Daarna loopt het op kantoor binnen van andere reisbegeleiders en reizigers waaronder Lina, die gelukkig rechtstreeks naar kantoor kon komen.

Helaas kon de 6de reiziger niet mee i.v.m. persoonlijke omstandigheden.

Na inkopen voor de eerste benodigdheden en het inpakken van de auto, met de spullen en koffers van alle aanwezigen konden we om 13:30 op weg naar Salland. Een volgeladen grote automaat-bus van Willems de Koning achter een personen auto aan.

Het was een reis die begon met redelijk mooi weer in Arnhem tot en met Apeldoorn. Daarna werd het steeds mistiger en dat beloofde niet veel goeds. Voor mij althans omdat ik, Ron die voorop reed, dacht dat het weer tot en met Salland niet al te best zou zijn en vanwege de mist fout kon rijden, ondanks gebruik van z'n Garmin navigatiesysteem. En ja hoor hij neemt bij Apeldoorn bijna de verkeerde afslag. Gelukkig keek hij, net op tijd, in de spiegel en zag dat Paula de richtingaanwijzer had gebruikt richting Deventer. Wegduikend achter een vrachtwagen langs kan hij nog net op tijd de afslag nemen.

Gedurende de rit heeft hij vanaf dat moment goed "achterom" gekeken, zodat hij Paula, Tilly en Lina niet uit het oog verloor maar zeker niet een verkeerde afslag/route zou nemen.

Het verzoek om de bus voor te laten rijden, werd resoluut afgewezen met handgebaar, hahaha.

Uiteindelijk zijn we toch goed aangekomen in Lemele over vele meanderende binnenwegen van het mooie Salland.

Een perfecte locatie, de Imminkhoeve, lekker rustig gelegen in Lemele. Waar ieder een eigen slaapkamer heeft, die is "aangepast" aan de behoefte van de reiziger die bepaalde zorg nodig heeft.

Uiteindelijk komen mondjesmaat de volgende reizigers binnen die rechtstreeks zouden komen, van heinde en verre blijkt.

Zoals gebruikelijk is iedereen moe van de reis naar de locatie en de verwachtingen voor deze vakantie.

De kamers worden aan elk toebedeeld en de eerste kennismakingen gaan heel voorzichtig.

Er is geen schroom bij de deelnemers, zij zijn aftastend en praten ronduit.

Tijdens het eten proberen we een praatrondje te doen waarbij ieder wat persoonlijke informatie kan delen met elkaar waar ze vandaan komen en wat ze doen, maar dan blijkt dat iedereen toch nog wat terughoudend is.

De maaltijd die werd genuttigd, soep(en) met broodjes worst en bolletjes, werd geheel verorberd, maar niet stilzwijgend.

Het was een geslurp en gesmek van jewelste en de kruimels vlogen in het rond. Hahaha grapje.

Met wat kletsen, drinken en chips en ontspanning werd het niet te vroeg en te laat.

Zaterdag 23 december

Het was een mooie start op zaterdagmorgen. Het was helder grijs weer en zeker niet koud voor de tijd van het jaar. Het was muisstil en er was zelfs geen zuchtje wind.

De stilte om het huis vroeg om levendigheid binnenshuis, die niet lang op zich liet wachten. Een voor een komen ze naar beneden of uit hun kamers op de begane grond. Ze zijn zo goed als uitgeslapen, en elk vindt al heel gauw zijn "eigen" plek in de woonkamer.

Onder het genot van een kop koffie of thee komt ieder langzaam op gang en worden de onderlinge gesprekken belangstellend gevolgd.

Als we helemaal compleet zijn wordt er met veel zin "aangevallen" op het ontbijt van warme bollen, vleeswaren, kaas, gekookt ei en beleg. Heel mooi om te zien is dat de gesprekken en over en weer worden vervolgt, soms wat moeizaam en dan wordt er ook weer hilarisch gelachen.

Het loskomen van jezelf is ingezet en iedereen begint beetje bij beetje te ontspannen.

En dan, wat gaan we doen? Voor iedereen is dit de eerste Kerstreis en we hebben geen idee wat er in deze omstreken is te doen. Dus met z'n allen in overleg, om te kijken wie wat kan en wil op deze "mistroostige dag", wordt er besloten om naar een "levende Kerststal" te gaan. EEN WAT? Een "Levende Kerststal"!!! EN WAT IS DAT?

Nou daar zijn we achter gekomen, maar eerst even dit. Onderweg daar naar toe, blijkt dat de chauffeur NIET zo goed met een automaat overweg kan. Dat is toch een rijvaardigheid die nogal wat verwarring in lijf en leden kan teweegbrengen. Wanneer wat inzetten bij welke handeling, maar vooral WAT NIET. Het was een "geschud" in de bus en je wilt niet weten hoe dat kwam. Na verschillende keren ja nee jaaa neeee toch niet ja jaa neeee etc etc ging het langzaam maar zeker beter en zijn we ongeschonden aangekomen. Met GROTE OGEN, en een klein beetje wiebeligheid in de benen, zijn we uitgestapt.

Om van de schrik te bekomen hebben we toen maar besloten om te beginnen met heerlijke warme chocomelk met slagroom, waarbij we werden getrakteerd door Paula op oliebollen. Nou die gingen erin als, je raad het al, OLIEBOLLEN met suiker.

De aankomst was bij een (kinder-)boerderij met diverse activiteiten en klein vee, waaronder muizen, cavia's, grote zwarte konijnen, fazanten, kippen, etc. En er waren Alpaca's. WAT? Op de vraag van: Wie weet wat voor dier dit is?, werd volmondig door velen geantwoord: een LAMA. Nee, dat was niet juist zei Ron. Op de vraag erna: Wie weet het nu?, riep Lina: toch een lama. Fout zei Ron, het is een giraf. Waarop Lina zegt: Maar die heeft toch een lange nek? Waarop hij antwoordde: Het is echt een giraf, maar dit is er een met een korte nek. Het was even lachen gieren brullen, en de conclusie alom was, "Ron is niet goed", en hier moest hij het mee doen.

Tussen de activiteiten door komen we steeds dichterbij de "Levende Kerststal" en de spanning stijgt. Mogelijk door de verwachtingen of toch de ietwat lage temperatuur.

Onderweg is er een aartsengel die vertelt over de aankondiging van het GROTE GEBEUREN en even verder staan zogenaamde "bazuinblazers" te blazen op hun "alpenhoorn". Zij leiden ons via herders naar de stal.

En ja hoor, IN THE MANGER COLD EN SMALL, in de koude en kleine stal, staan er: drie wijzen, schapen, Jozef en Maria met in het midden een kribbe met daarin het pasgeboren kindje Jezus. Zij staan daar in levende lijve, en dan wordt het verhaal verteld van "onze heer, onze verlosser".

"Licht geraakt" vervolgen we onze weg terug naar de Imminkhoeve en zetten onze gewijzigde plannen voor die avond in.

Na een verfrissing thuis stapt iedereen weer in de auto om uit eten te gaan, net even buiten Lemele. We zitten daar midden in de eetzaal en worden snel geholpen. Iedereen weet al heel gauw wat ie wil en dan is het even wachten. De meesten zitten met "knorrende" magen te verlangen naar hun bestelling. Zou die groot zijn, zou die klein zijn? Vol verwachting kijken we om ons heen naar de voorbijkomende gerechten en dan, nee dat is voor een ander en ja, nee weer niet.

En tijdens het wachten met een drankje komt uiteindelijk het eten.
En ja hoor hij is groot, de pannenkoek met: spek, spek kaas, appel of appel met rozijnen.

Met vorkladingen achter elkaar is het ook zo voorbij. Er blijkt voldoende te zijn geleverd van bijgerechten op warmhoudplaten en die krijgen gretige aftrek.

Uiteindelijk gaat iedereen verzadigd en voldaan naar huis, en sommigen staan op knappen en/of hebben de broekriem wat losser gemaakt.

Bij thuiskomst zijn er nog wat versnaperingen, en er wordt nog wat gedeeld en gelachen.

Het was een mooie en gezellige dag, en dag 2 is ook zo weer om.

Zondag 24 december

Het is zondag. Een dag om met zon een dag door te brengen. Maar we zitten in december, de dag voor Kerst. Het is wederom stil buiten, grijs en een zachte temperatuur en nauwelijks wind.

Binnen wordt er gerommeld door de begeleiders die bezig zijn met het ochtendritueel: onderuit op de bank met voeten vooruit, koffie in de hand en laat ze maar komen. KOM MAAR OP stralen ze uit, maar dat laat op zich wachten. De reizigers blijken haarfijn aan te voelen wat er aan de hand is en laten hen wachten. Dan maar weer: ontbijt klaarzetten, water koken, nieuwe kan koffie zetten en wachten tot ze komen. En dan worden ze wakker, en dan begint het: Paula PAULAAAAA. Tilly TILLYYYYYen Ron ROOHOOOON.

Ze kijken elkaar aan en helpen elkaar opstaan en wensen elkaar sterkte. Dit hadden ze niet verwacht. Het lijkt wel of ze een pact met elkaar hebben afgesproken om hen te grazen te nemen. Slimme deelnemers, ook dit keer hebben ze ons tuk. Grapje natuurlijk.

Ook nu komt iedereen om de beurt uit zijn/haar kamer en neemt koffie of thee om lekker warm te worden van binnen.

Tijdens het ontbijt komt er tomatensoep op tafel en die is ook zo op, naast het "normale" ontbijt. Aah Maai, waar laten ze dit? Het is gewoon VURRUKKULLUK.

In verband met het weer gaan er 4 op uit om boodschappen te halen en 3 blijven thuis. Het is heerlijk rustig in huis denken Paula Ron en Tilly. Oeps foutje, zie dit als ongelezen.

In Ommen aangekomen worden eerst de boodschappen gedaan: Linda en Henk zijn mee met Paula en Ron. Tilly is thuis met Pietje, Lina en Martin. Nu zijn de winkels overal hetzelfde maar de beleving is overal anders. Ommen is ooit bevorderd tot Hanzestad maar heeft geen haven en geen koopmans- of pakhuizen. Het is wel een heel mooi stadje met haar authentieke huizen, molens en straten.

Het is zeer de moeite waard. Je kunt er ook heerlijk rondjes rijden, rijden en dalen: ze hebben daar immer veel rotondes en drempels. Je hoeft dus niet naar een duur attractie park om je te vermaken, wel genoeg brandstof om weer thuis te komen.

Het thuisfront heeft zich goed vermaakt. Iedereen had zijn/haar armen, benen en ogen nog heel en ze zaten heerlijk te genieten van een natje en een droogje.

Tijdens het uitwisselen van de avonturen werd er geluisterd en wederzijds respect getoond. En niet te vergeten: de complimenten "vlogen om ieders oren".

Ze werden klaargestoomd om te ervaren hoe het is om een durfal te worden of te zijn. Dat had iedereen wel nodig met wat er zou gaan komen. Er gingen geruchten dat er bij het avondeten, mogelijk sambal wordt gegeven of zelfs in het

eten zou zitten, omdat de kok van deze avond al eerder had gemeld, overal sambal bij te eten. Onder het mom van: overal sambal bij is altijd lekker, op: brood, in de soep, bij de bami, enz, enz.

Wat stond hen te wachten, immers, hij ging ook nog een taart maken voor bij de koffie die avond. In verband met de direct daarop volgende spanning en de daarbij behorende stijgende temperatuur in het huis, de woonkamer, is er op hoog niveau, lees: HOOG NIVEAU, besloten om per direct de kok te ontslaan als hij zijn praktijken zou voortzetten. Met dit in zijn achterhoofd heeft de kok besloten zich over te geven en een acceptabele maaltijd in elkaar te "flansen". En wonder boven wonder is gebleken dat na controle er geen verbrande tongen of lippen waren en dat bodems van de pannen goed zichtbaar waren.

Na enig tumult in het onderkomen keerde de rust terug en ging de avond over in een gezapige toestand waarbij er stil werd geslapen in afwachting wat de volgende morgen zal brengen.

Maandag 25 december

Het begon met het beneden komen in de woonkamer. De "zware lucht" was bijna tastbaar en het leek alsof je tegen een muur aan liep. Wat was er aan de hand? Nou eigenlijk niet veel: na even luchten was het gauw weer over en een voor een kwamen de vakantiegangers weer binnen. Het eerste commentaar was wat is de lucht hier dunnetjes, het voelt aangenaam aan.

De ochtend begon met het eerste zelfbereide Kerstontbijt met croissantjes, warme bolletjes en een lekker gekookt eitje. Iedereen leek ervan te smullen. Op de vraag; wie wil er een eitje? was het commentaar: kijk maar in de spiegel. Hiermee was de toon gezet voor de rest van de dag. Veel kleine woordspelletjes waarbij iedereen op de hak werd genomen en het werd lachen gieren en brullen.

En wat lag er onder de boom? Allemaal rood ingepakte Kerstcadeautjes, voor iedereen een. Wie had dat gebracht? Dat moest de Kerstman wel zijn geweest. Dat kan niet anders in deze tijd van het jaar. Dat belooft wat strakjes.

Omdat er i.v.m. Eerste Kerstdag veel gesloten bleek te zijn, werd er besloten om met sommigen een wandeling te gaan ondernemen. Niet iedereen wilde mee omdat het "koud" was buiten. En dat hebben de wandelaars gemerkt. Na ongeveer 3 kwartier tot een klein uurtje werden ze steeds kouder en waren ze blij dat het erop zat. Na het nuttigen van een warm drankje en een versnapering was er weer leven in de lijven en was iedereen weer het jannetje.

Vol verwachting werd er uitgekeken naar het Kerstdiner. Wat zou er komen? Toen alles eenmaal op tafel stond was het nog niet helemaal duidelijk. Aangeschoven bleek het eten met een gourmetset geslaagd. Het aanbod van vleessalades en stokbroodjes ging er in als "zoete broodjes" met de nodige hoeveelheid saus. Geheel verzadigd gingen we van tafel.

Nadat iedereen was bijgekomen van het avondeten werden de Kerstcadeautjes verdeeld en uitgepakt. Er zat een Smileybal in met ogen van "OK". De bal aan een elastiek kun je gebruiken aan hand of voet of zogenaamd weggoien. Het werd even dolletjes.

Toen werd er meegezongen met Kerstliedjes op TV. Pietje en Martin gingen heerlijk voluit mee. Hierna werd er het spelletje gespeeld: "Ik zie ik zie wat jij niet ziet". Tijdens het Kringgesprek komen de tongen los en doet ieder zijn/haar verhaal. Wat hebben een bijzonder gezelschap hebben we bij elkaar gekregen.

Op zeker moment is de dag weer voorbij en is het tijd om te gaan slapen. Het werd weer stil in huis tot de volgende morgen. Eerste Kerstdag is mooi en fijn voorbij gegaan.

Dinsdag 26 december

De avond en nacht zijn rustig verlopen. Overall was er een geluid dat ongehoord was. Wat een stilte. Blijkt dat we de avond ervoor allemaal goed en voldaan zijn gaan slapen en we allemaal onze rust hebben gevonden. De ochtend kon niet beter beginnen. Maar wat blijkt! Het kan wel.

Na het plaatsnemen aan de ontbijttafel werd er plots op de deur gebonsd en geroepen. Wie was daar? Met luide BEL en een helder HOHOHO staat er ineens de KERSTMAN in de deur. Hij kwam eens kijken en bracht een ontbijt mee. Zeker omdat er lieve mensen waren. En dat was zo. Niemand hoefde mee met hem, we waren allemaal lief geweest. Na de afscheid van de Kerstman konden we aan tafel.

Helaas moest Paula ons verlaten i.v.m. afspraken en ze beloofde plechtig dat ze 's avonds terug ging komen. We waren amper begonnen met eten en wie komt daar binnen, Tjeerd. Hij kon zo aanschuiven om mee te eten met het ontbijt. Martin had een mooi lied voor Tjeerd gemaakt en zong dit voluit: Tjeerd Tjeerd Tjeerd een Belgisch peerd peerd peerd, Tjeerd Tje ..... Dit kon Tjeerd wel waarderen.

's Middags zijn we in Lemele lekker gaan wandelen met z'n zessen. Beginnend op het terrein kwamen er twee tot de conclusie dat het toch wat koud was en konden ze zo terug naar huis. Met z'n vieren zetten we de tocht door. Het was heerlijk buiten, wel een beetje veel frisjes, ondanks dat de zon scheen. De wind kwam best goed aan van diverse kanten. Dus koude handen en capuchon op.

Toch konden we het niet laten even bij wat jonge paarden langs te gaan. Deze stonden buiten te eten uit een voederbak. Linda was duidelijk in haar element. Uitgewaaid en koudjes kwamen we thuis aan werden we thuis ontvangen met koffie thee en een lekkere koek/cake.

Na wat bijkletsen en kleuren mochten we aan tafel. Het 4 gangen diner werd verzorgd door de Imminkhoeve en was fantastisch lekker: amuse, dubbel getrokken soep, varkenshaas met broccoli in kaassaus, samen met gebakken aardappelen en friet, toetje. Over en weer werden de gerechten heen en weer

geschoven en gedeeld, en dit gaf een heerlijk tumult. Het was fijn om te zien dat er veel onder de neuzen van velen terecht kwam en er werd alom gelachen als er weer eens bij Martin wat op zijn neus terecht kwam.

Het werd lang tafelen, wat was er veel. En iedereen was voldaan en verzadigd. Maar op de vraag: Wie wil er nog bruine bonensoep?, stak Martin wederom zijn vinger op. Dat kon er nog wel bij. Hij lust wel heel veel soorten soep blijkt wel. We hebben dat toch maar overgeslagen.

Tijdens het verstrijken van de daarop volgende uren hebben we gespeeld, gekleurd, TV gekeken en gesproken.

En met een tevreden gevoel en lichte vermoeidheid werd deze dag afgesloten met stilte achter de deuren. Iedereen was snel in diepe rust.

Welterusten allemaal.

Woensdag 27 december

Even na acht uur arriveerde Jack. Hij verving Ron.

Om 09:00 uur zaten we aan tafel. Daarna had iedereen wat tijd voor zichzelf. We hebben gesproken over een uitstapje op donderdag en er werd een boodschappenlijstje gemaakt. 's Middags zijn Linda, Lina, Martin, Henk, Tilly en Jack naar Ommen geweest om cd's en andere dingen te kopen. Bij An & Ien wordt er een kopje koffie gedronken. Hier verkopen ze ook (zelfgemaakte) spulletjes zoals de kopjes.

Toen wij terugkwamen was Paula eten aan het koken. We hadden van alles wat: koude schotel, twee soorten vlees, boontjes, groentemix, en natuurlijk frietjes uit de airfryer. Als nagerecht taart of vlaai. We hebben lekker gesmuld. Nadat we alles opgeruimd hadden hebben we diverse programma's op tv gekeken.

Donderdag 28 december

Deze dag zijn we op tijd opgestaan. Dat was rond 08:00 uur. Als uitstapje stond er namelijk een bezoek aan het Dolfinarium in Harderwijk op het programma. De dag begon goed: de eerste keer deze vakantie dat de zon zich liet zien. Wel stond er veel wind wat het minder aangenaam maakte. Aangekomen in Harderwijk was het met de zon helaas gedaan.

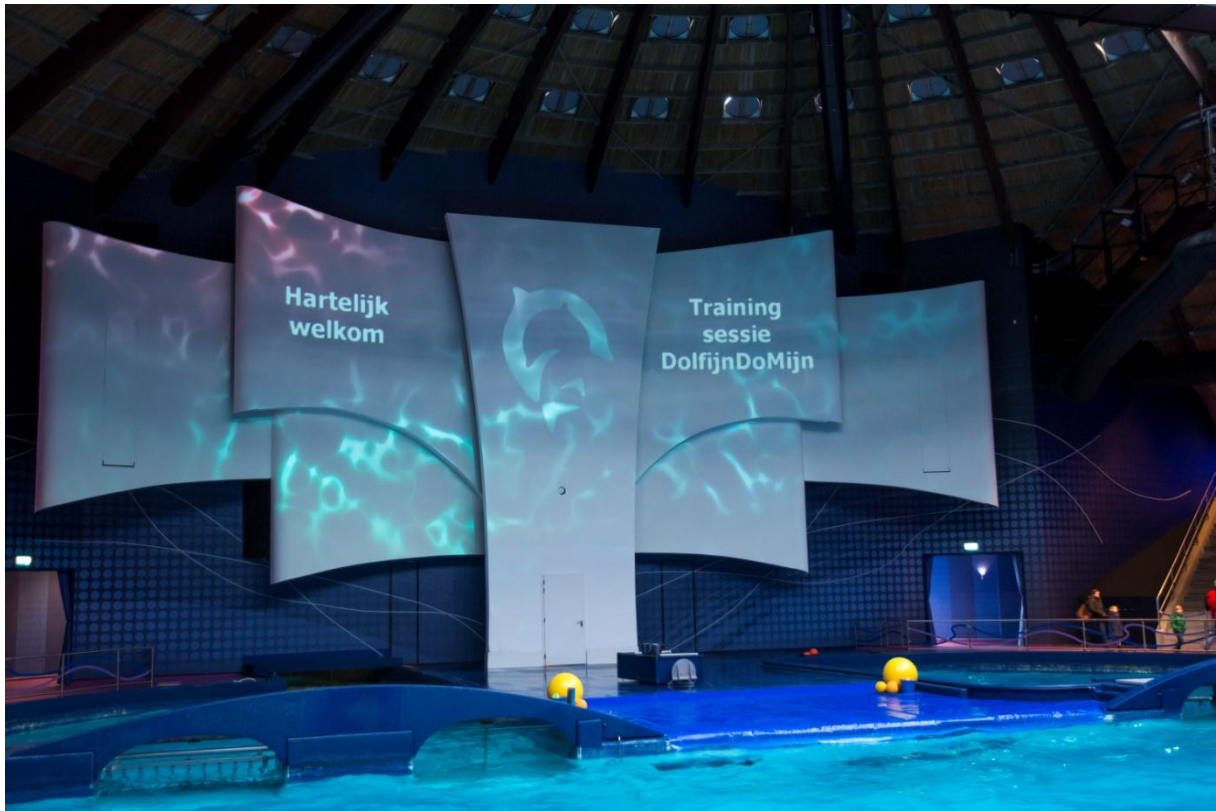
Vanuit de Imminkhoeve was het een uur rijden naar het Dolfinarium. Aangekomen hebben we dus eerst een drankje gedaan. Ook hebben we kleine thermosbekers gekocht. Na aankoop mochten we deze bekers zo vaak als we wilden gratis vullen met een aantal warme dranken.

We hebben een training van dolfijnen bijgewoond. Hier werd onder andere verteld hoe de dolfijnen stap voor stap geleerd wordt zich door hun trainers te laten onderzoeken en hoe het doen van kunstjes stap voor stap wordt aangeleerd. Interessant!

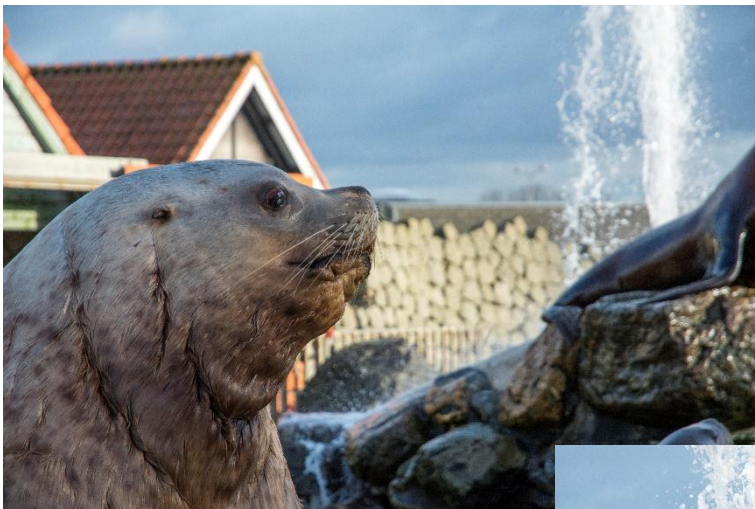

Toen we naar buiten kwamen was er een show met een walrus en diverse zeeleeuwen.

Dit zijn natuurlijk niet de zeeleeuwen maar deelnemers.....

Diverse keren hebben we wat gedronken. Het was koud buiten. Een bezoek aan het winkeltje mocht natuurlijk niet ontbreken. Sommige vakantiegangers hebben souvenirs van het Dolfinarium gekocht.

Voor we uit zijn gaan eten zijn we eerst nog even naar de Imminkhoeve gegaan.

Daarna, om 18:00 uur, zijn we uit gaan eten in restaurant de Nieuwe Brug in Ommen. De tweede keer deze week. De eerste keer was dus goed bevallen! De meesten bestelden een pannenkoek. Een toertje mocht natuurlijk niet ontbreken. Het was er goed toeven!

's Avonds zijn onder het genot van koffie/thee de vakantieherinneringen uitgedeeld. Voor iedereen was er een persoonlijke boodschap. Dit werd gewaardeerd.

Daarna werden de koffers gepakt.

Rond 22:00 uur ging iedereen naar bed. Morgen loopt de wekker vroeg af!

Vrijdag 29 december

De laatste dag.

Zoals gezegd zijn we vroeg opgestaan. Gisteravond zijn de boterhammen voor deze ochtend gesmeerd. Ze hoefden dus alleen uitgedeeld te worden. Uiteraard was er ook koffie en thee. Op de auto's zat een laag(je) ijs. Er moest dus gekrabd worden. De kamers gecontroleerd om te kijken of er niets achter was gelaten.

Iedereen, behalve Lina werd opgehaald. Na een hartelijk afscheid en nadat de spullen in de bus waren geladen, werd door een medewerker van de Imminkhoeve gecontroleerd of we alles netje hadden achtergelaten. Lina is meegereden naar Tendens waar zij werd opgehaald.

Zo kwam er ook aan deze vakantie een einde.

Paula, Tilly, Ron, Tjeerd en Jack wensen jullie en jullie familie een mooi en gelukkig 2018. Wie weet ontmoeten we elkaar weer op een andere vakantie!